

Jeg kan blot fortælle, at jeg jo er utrolig glad for mit billede, der var en delvis fødselsdagsgave fra min mor for en del år siden.

Det var et ønske fra mig at eje et af Jens' billeder, så en dag jeg alligevel havde ham og Dorthe til middag, placerede jeg ham ved bordet med udsigt til en tom væg. Jeg bad ham derefter tænke over, hvilket billede han mente kunne passe til den tomme væg. Det tog ca. to minutter, så havde han et billede i tankerne, som han mente passede i format og lysindfald.

Vi blev enige om en forevisning af de lærreder, der på det tidspunkt var til salg, og jeg satte mig forventningsfuldt til rette på en stol i atelieret. »Figur XXXIX« var det første billede, han viste mig. »Det er dette billede jeg havde i tankerne, men nu du er her, skal du også lige se resten«. Det gjorde jeg med stor

fornøjelse, men det første billede var perfekt, det var lige det, jeg ønskede mig.

Nå, så står man der med et smukt maleri, der indeholder de mest fantastiske farvenuancer i mauve, ir, syren, sand, tomat, kastanje og tordengrå, og det var bare så anderledes, end noget jeg havde set før, og jeg var bare så vild med det, og så besluttede jeg at trække alle de farver, jeg kunne finde i billedet, ud i rummet, så hele stuen blev en forlængelse af maleriet.

Nu er det ligesom en Ib Spang Olsen historie, hvor man kan gå ind i billedet og være der selv. – Jeg har forøvrigt døbt hende om. Nu hedder hun »Kvinde på tværs«.

Stine Terp

